

Vzpomínky na budoucnost

Vitacit

Kde stával ten dům,
kde chlapec si hrával,
kde trůnem byl stůl
a s tátou se smál.

Je málo dní,
kdy nikdo nic neví
a vzpomínka snů
dál v budoucnost hledí.

Ze zbytků vstává nový den,
je možná sláva, možný sen!

Pár rezavých drátů
a s oblohy šrám.
Jsou trosky ze států,
ta ukrutná daň.

Málo očí co vidí,
málo života snů.
Je to sobectvím lidí,
zbývá jen málo dnů!